

La capella del Sagrat Cor o de Sant Josep de Mossèn Homs:

La primera missa es va fer el 6 de febrer de 1537. És una construcció de planta rectangular amb una única i petita nau. Antigament s'hi accedia per una porta lateral tot i que actualment l'entrada és per la porta de la façana sobre la que destaca un petit campanar en espadanya.

Als anys 40 del segle XX va ser reconstruïda i utilitzada per la comunitat de monges instal·lades a la Masia. La marxa d'aquestes va fer que la casa i la capella quedessin deshabitades. L'ermita es va deteriorar i no va ser fins l'any 1957 que es va rehabilitar. El dia 16 de juny d'aquell any es va celebrar la "Festa de la Reconciliació de l'Ermita de Sant Josep". El rector de Sant Fèlix de Sabadell va beneir la reconstrucció de l'ermita i la de la nova campana, amb presència de les autoritats encapçalades per Josep Badrinas Sala en representació de l'alcalde de Terrassa. La campana va ser beneïda actuant de padrins; Francisca Artigues, Josep M. Artigues i Mercè Pujol. És per això que la campana portava la inscripció «Francisca, José i Mercedes. Junio 1957».

La capella només s'obria al culte en dies senyalats principalment quan es celebrava l'aplec tradicional de la Pasqua Granada als voltants de la masia. En caure en desús aquesta tradició cap els anys setanta l'ermita va ser fruit d'actes vandàlics fins a deixar-la molt malmesa i sense campana. L'any 1987 amb la creació de l'Escola-Taller Torre Mossèn Homs, la seva participació va fer possible la restauració de la masia i de l'ermita. Actualment l'ermita s'obre al culte durant les romeries que organitzen la Hermandad Divina Pastora i, principalment, cada any per Sant Josep la Hermandad de Abrucena de Terrassa.

La Torre de Mossèn Homs:

El seu nom es deu a què antigament, en el seu lloc, hi havia una torre en un punt de domini estratègic a la cruïlla de camins que des de Sabadell i Sant Quirze del Vallès cap a Matadepera es creuaven amb el camí ral a Manresa. També s'encreuava amb el camí que procedent de Terrassa menava a Castellar del Vallès. El topònim Mossèn Homs fa referència a Mossèn Jaume Doms, un dels propietaris dels masos en el segle XVI. El tractament de "mossèn" estava reservat als cavallers, als ciutadans "honrats" i, de manera esporàdica, a mercaders. Actualment el seu ús, àmpliament utilitzat, es reserva pels sacerdots.

La primera referència del vilatge el trobem en un document de l'any 993, el qual el denomina Banyeres «in illo loco que vocat Banyeres». Sembla ser que el nom procedeix d'una vila romana. En el segle XIII, ja trobem un propietari que ha agafat el topònim com a cognom: Pere Banyeres. La torre ja la trobem adossada dins el mas. La finalitat d'aquestes cases fortificades era la defensa contra malfactors i bandolers.

En el segle XV surt documentada com torre Botina al ser el seu propietari la família Botí. En el segle XVI, apareix com a propietari mossèn Jaume Doms, mercader i ciutadà de Barcelona, tot i que sembla que no hi habità, sinó que era una possessió més del seu patrimoni. Jaume Doms, a més de terratinent, estava involucrat en la indústria tèxtil terrassenca, principalment en el ram dels tints. També era propietari de l'escorxador de la vila. Participà fent donacions a la construcció de l'església del Sant Esperit.

En el segle XVII el nou propietari era Francesc Escorsell. És en aquest segle que la masia la trobem documentada com Torre de Mossèn Homs. L'any 1744 la família Escorsell ven el mas i la finca al Capítol de preveres i canonges de la seu de Manresa. Aquesta la ven, el 1862 a Isidre Soler, fabricant de Manresa. El 1865 passa a mans del prevere Ignasi Borràs de Manresa, fins que el 1871 la compra Magí Tobella, natural del Cairat i, també era propietari de Can Montllor.

Sembla que el mas mai va ser habitat per cap propietari, si més no, es reservaven unes habitacions per estades esporàdiques. Des de sempre la masia va estar regentada per masovers.

El 1941 la torre passaria a mans de Maria Corral Cucalón, veïna de Barcelona. Aquesta faria donació del mas, l'any 1953, a la Fundació de l'Obra de la Visitación de Nuestra Señora, que la destinà a residència-sanatori de donzelles pobres i de salut delicada.

Rotary Club de Terrassa

Finalment als anys 70 aquesta comunitat cedia el mas, per un període de 90 anys, a l'Ajuntament de Terrassa. Amb la instauració de l'Ajuntament democràtic la casa fou ocupada per un grup de joves de l'Escola Taller, per procedir a la seva rehabilitació i alhora aprendre un ofici. Els anys 1987 i 1988 es portà a terme una campanya d'excavacions arqueològiques que deixaren al descobert l'antiga torre que havia quedat amagada, a l'interior del mas. És una torre de planta quadrada de 4'20 m. per 4'30 metres i amb un mur gruixut de 80 cm. a la base i 70 cm. al cos superior. La seva alçada és de 15'20 m.

El mas, al llarg de la seva història, anava acumulant reformes i incorporacions de noves estances fins a convertir-se en un mas senyorial. Actualment hi ha instal·lada l'Escola d'Hostaleria - Restaurant "Torre Mossèn Homs" de Foment de Terrassa SA. Des de la seva creació el 1992, l'escola desenvolupa programes de formació ocupacional i de formació contínua de cuina de serveis de hostaleria.

Ca n'Arnella:

Aquesta masia la trobem documentada al segle XII, quan l'abat de Sant Llorenç del Munt, Fra Llorenç, donà i establí a Arnau Arnella i la seva muller Maria, un mas derruït anomenat Galiet, situat a la parròquia de Sant Julià d'Altura al camí Ral de Barcelona a Manresa, a condició de pagar un cens de dos sous, un porc anual i un parell de gallines bones i ponedores, tot a liquidar el dia de Nadal de tots els anys.

Els Arnella són de les poques nissagues que han preservat el seu nom durant segles, fins i tot quan la família es va veure privada d'hereu, deixant a la pubilla com a hereva universal del mas. És el cas de Maria Arnella, que l'any 1428 es casà amb Francesc Alavedra que va ser conegut amb el sobrenom de "Arnella" i així es conservà el nom de la masia.



Al segle XVIII, els Arnella tenien casa i obrador a la vila de Terrassa, actuant de paraires i tintorers i amb propietat a la Horta Vella de Sant Fruitós.

El mas és un edifici format per diferents cossos de diverses èpoques. La part principal és de planta rectangular. Consta de planta baixa, pis i golfes al graner. La façana principal orientada a migdia i perpendicular al carener, és de composició asimètrica. Té el portal principal d'accés adovellat i al primer pis balconada, amb porta decorada amb relleus, que s'uneix a la galeria de ponent de confecció contemporània. A la façana té un rellotge de sol amb subdivisions horàries.

En el pis superior es conserva la sala. Hi ha celler soterrani, molt ben conservat, amb els cups i les tines i disposa d'un forn per coure pa. Al graner s'obren tres finestres d'arc rebaixat que segueixen el pendent de la teulada. Tot el conjunt és tancat al voltant d'un pati o barri, a on donen les dependències annexes.

Té una capella dedicada a la Mare de Déu del Roser, construïda l'any 1957. És de planta rectangular rematada per l'absis decorat amb pintures al fresc de Ricard Marlet. Té un campanar de cadireta amb una campana on porta gravada l'any de la seva col·locació: 1957 i una inscripció dedicada a Cristina.

Quan el poble de Sant Pere va esdevenir municipi, Ca n'Arnella passà a formar part del seu terme inclosa a la parròquia de Sant Julià d'Altura, ja que el límit entre aquesta i la parròquia de Sant Pere el marcava el camí de Sant Quirze a Matadepera. L'any 1904 amb l'annexió del poble de Sant Pere a Terrassa i Sabadell, la línia divisòria dels termes la marcà el camí de Sant Quirze a Sant Julià d'Altura. Per tant, Ca n'Arnella quedà agregada a Terrassa.

Els Arnella van presidir l'alcaldia del poble de Sant Pere de Terrassa en dues ocasions: Marià Arnella 1847-1849 i Josep Arnella 1890-1895.

Pa d'espelta ecològica de Ca n'Arnella: Els forners i el propietari de la Finca de Can n'Arnella van arribar a un acord per produir espelta ecològica. Llavors, el Gremi de Flequers va cercar un molí tradicional per fer la farina i el van trobar a Gallecs (Vallès Oriental) en la Masia de Can Jornet.